

[Ministeren for skatter og afgifter]

lægge vores sympati for den vedvarende energi.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Ministeren siger, at dette er et brud på principper. Det afgørende er, at det er betalingsbalancehensynet i forbindelse med denne måde at lave strøm på, der er baggrunden for, at man ønsker at fremme denne måde at lave strøm på. Hvis vi skal tale om brud på principper i denne henseende, vil jeg sige, at de flestes hukommelse her nok rækker til det foregående punkt på dagsordenen, som også drejede sig om en afgiftsfritagelse af noget, der foregår her i landet, nemlig elbilen. Der kunne man godt lave dette principbrud, og det er også ud fra et hensyn til at fremme en bestemt udvikling, måske på længere sigt også betalingsbalancemæssigt. Det er nøjagtig samme tankegang.

Jeg mener ikke, at afgiftslovgivningen bliver forkvaklet af, at vi fremmer vedvarende energi på denne måde. Hvad angår ministerens andet problem, sontringen mellem eget forbrug og erhvervmæssigt salg af den producerede strøm, er der allerede taget højde for hele risikoproblemet i denne forbindelse, for vi har et elprisudvalg, der specielt følger udviklingen på området. Man er jo ikke på Herrens mark kontrolmæssigt – det er jo ikke olie.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Føi-ghel):

Jeg er i og for sig lidt forbløffet over, at hr. Poul Nielson forstår så lidt af, hvad der her er tale om, når han giver sig til at sammenligne det med spørgsmålet om elbiler.

Elbiler er en afgrænset vare, som sælges, og som vi midlertidigt fritager for afgift simpelt hen for at ophjælpe produktionen, og det blev vi enige om for nogle minutter siden var en god idé.

Her er forholdet det, at der sendes strøm ud på ledningsnettet, og der opkræves afgift af forbrugerne, en afgift, om hvilken man siger til den pågældende producent, hvad enten det er et aktieselskab, en andelsbevægelse eller en anden form: denne afgift, venner, må I have lov til selv at beholde og stikke i jeres egen lomme.

Der er nogle væsentlige administrative vanskeligheder, og der er spørgsmålet om hele refusionen af elafgiften. Hvis en virksomhed har købt el og noget af det er produceret med vindkraft og andet er produceret på basis af olie eller kul, kan man altså få en afgift refunderet, som man ikke har betalt, eller også får man for meget eller for lidt refunderet. Der er nogle meget vanskelige problemer i det.

Jeg kan ikke forstå, at hr. Poul Nielson, som jo har lidt forstand på vedvarende energi, og hvorledes man fremmer vedvarende energi, ikke kan se, at det rigtige sted, hvor den slags dispositioner foretages, er energiministeriet. Det er derfra, man skal sørge for, at de nye energiformer udvikles.

At nævne betalingsbalanceproblemer på et så lille beløb som dette her, er også urealistisk, for nok er betalingsbalanceproblemerne under denne regering blevet betydelig mindre, end de var under den regering, som hr. Poul Nielson var medlem af, men så små er de altså ikke, at man ville kunne mærke på betalingsbalancen, at der stilles 25 eller 100 vindmøller op i Vestjylland, selv om jeg stadig væk vil understrege, at jeg synes, det er en god ting, at det bliver gjort.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Jeg synes, at ministerens bekymringer over, hvor indviklet dette vil være, bliver sat lidt i relief af, at ministeren jo allerede i sit eget lovforslag er parat til at gå halvdelen eller en tredjedel eller to tredjedele af vejen. Det, man så siger fra et flertal her i folketinget, som jeg må skønne det er, er: gå dog hele vejen, så vi undgår en forskelsbehandling mellem forskellige vindmøller, alt efter om de står flere samlet, organiseret under et ejerskab og laver strøm i en møllepark, eller om det er enkeltfolk. Det er den forskelsbehandling, som vil give andre problemer, der kan være meget store i praksis, og som vil betyde en bremse for udvikling på området, og det måtte jeg da også forstå at ministeren i sit svar sådan set kunne erkende som et problem.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):